

מסכת אהלוֹת

פרק ז' משנה ג'

המאת בֵּית ובוֹ פְּתַחֲיוֹ הַרְבָּה, כְּלֹו טְמִיאוֹן. נֶפֶתֶח אֶחָד מֵהוּ,
הוּא טְמִיא וְכֹלּוּ טְהוֹרִים. חַשְׁבֵ לְהֹצִיאוֹ בְּאֶחָד מֵהוּ, אוֹ בְּמַלְוֹן
שַׁהוּא אֲרֻבָּעָה עַל אֲרֻבָּעָה טְפַחִים, הַצִּיל עַל כָּל הַפְּתַחִים. בֵּית
שְׁמָאי אֹמְרִים, יְחַשֵּב עַד שְׁלָא יִמּוֹת הַמְּאַת. בֵּית הַלְּל אֹמְרִים,
אַף מִשְׁמָת. הִיה סְתוּם וְגַמְלֵךְ לְפַתְחוֹ, בֵּית שְׁמָאי אֹמְרִים,
כַּשְׁיַפְתֵח אֲרֻבָּעָה טְפַחִים. וּבֵית הַלְּל אֹמְרִים, כַּשְׁיַתְחַיל.
וּמוֹדִים בְּפֹתַח בְּתַחַלָּה, שְׁיַפְתֵח אֲרֻבָּעָה טְפַחִים: